

ikke turdet sige; dertil har jeg ikke været bemyndiget. Jeg har kun sagt, at jeg for mit Bedkommende kunde tænke mig, at dette var en Udvej, som kunde komme i Betragtning. Ud over dette har jeg ikke turdet udtale mig. Jeg ser fuldt vel, at en By som Esbjerg, en ny opblomsirende By, har store Udgifter, at afholde, og at den trænger til Penge, undrer mig derfor ikke; den kan nok have Brug for et stort Laan paa billigste Vilkaar. Men paa den anden Side kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at den Motivering, som anføres til Støtte for, at Staten i dette Tilfælde skulde have en særlig Forpligtelse til at yde Tilskud, ganske sikkert ikke er holdbar. Man siger, at Staten har bhaget Havnen, og at den derigennem har skabt de Forhold, som nu forvolde Befolkningen alle disse Vanstigeligheder. Ja, det er meget rigtigt, Staten har bhaget Havnen; men hvad vil det sige? Det vil sige, at Staten har skabt Værdier paa Millioner, som ikke fandtes der tidligere. Hvorfor for ikke mange Aar siden var en Lynghe, som knap gav Gøde til et Faar, sælges der nu Grunde til 20 Kr. Kvadratalen; de saaledes skabte Værdier maa sandelig ogsaa være i Stand til at dække de Udgifter, som de selv foranledige. Det ærede Medlem fra Esbjerg vil sige: Ja, det er godt nok, men der sidder derovre en fattig Arbejderbefolkning, og det er den, som maa bestattes efter ringe Formue og Lejlighed for at skaffe Midlerne til Kloaker, Vandledning, Brolægning o. s. v.; jeg svarer dertil, at de Mangler, som skulle afhjælpes derovre, altsaa aabenbart ere Manglerne i Skattesystemet. Det er jo rent ud tomist at se, at der ligger en By, som tæller 10,000 Indbyggere, og hvor Arealerne stige hver Dag i Værdi, men hvor man ikke kender nogen anden Grundstat end Bøstafning efter Hartkorn, hvoraf der haves 32½ Td. Det eneste Statteobjekt, man kender derovre ved Siden af Bøstafningen paa Formue og Lejlighed, det er disse 32½ Td. Hartkorn. Det siger sig selv, at det er en rent forsvindende Del af Indtægten, som kan lignedes paa Hartkornet, og Sogneraadet fremhæver selv, at de mangfoldige købstadlignende Ejendomme, der findes i Esbjerg, under den bestaaende Ordning ere fuldstændig unddragne fra Bøstafning til Kommunen. Der ligger Knuden. Hvorfor lod Esbjerg By, da den blev en selvstændig Kommune, sig det ikke først og fremmest være magtpaaliggende ved Lov at faa uddiriget en Forandring, hvorefter det blev muligt, at faa en nogenlunde fornuftig Bøstafningsmaade indført? Hvis der nogen

Sinde har været et Eksempel her i Landet paa Rimeligheden af at søge gennemført en Grundbøstafning, hvorunder de Værdier, som skabes ved Konjunkturerne uden nogen som helst Fortjeneste fra Ejernes Side, ogsaa kunde blive ramte, hvis nogetsteds en saadan ny Bøstafningsform med Rette kunde bringes paa Bane, maatte det være i Esbjerg; men i Stedet for at søge dette gennemført, sidder man ganske rolig og gør intet, men forlanger saa, at Staten skal yde Tilskud for at dække Udgiften til de Arbejder, som end yderligere ville bringe Grundenes Værdi til at stige. Dette er ikke en formaalstjenlig Vej. Hvorvidt det vil være muligt for Staten at yde Assistance gennem et Laan af en vis Størrelse, kan jeg som sagt ikke sige noget afgørende om; jeg kan kun udtale mig derom for mit eget personlige Bedkommende, da Finansudvalget ikke har taget Stilling dertil. Men jeg maa gentage, at selv om Staten ydede et saadant Laan, ville Vanstigelighederne ikke derved være afhjulpne. Det vil dog først og fremmest være nødvendigt, at man søger at indrette sig et nogenlunde fornuftigt Bøstafningsystem derovre.

Uf de private Endringsforslag ere de to, der ere stillede henholdsvis af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), vedrørende Sømandsskolen, og af det ærede Medlem fra Herning (K. Nielsen) om en Understøttelse til Enken efter en Planter, tagne tilbage. Disse Forslag, saa vel som det, der er stillet af det ærede Medlem fra Frederikshavn (H. Madsen), ville eventuelt blive Genstand for Overvejelse i Finansudvalget. Hvad imidlertid særlig det sidste af dem angaar, nemlig Anlægget af en Fisterihavn ved Skagen, maa jeg sige, at det er et saa stort og i finansiel Henseende saa vidtrækkende Spørgsmaal, at jeg skulde antage, at det retteste maatte være at lade det undersøge og overveje i Forbindelse med det almindelige Spørgsmaal om Anlægget af Fisterihavne.

#### Indenrigsministeren (Hørring):

Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille om en Bevilling til Medhjælp for Statskonsulenten i Sveinavl, har mødt Modstand fra forskellige Sider, og navnlig er denne Modstand kommen frem i en særlig skarp Form fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen). Det har for saa vidt ikke forbavset mig, som vi allerede tidligere have haft Eksempler paa, at Bevillinger af denne Natur altid have en beshynderlig Virkning paa det ærede Medlem. Jeg skal ikke heller gøre Forsøg paa i det enkelte at imødegaa de stærke Udtryk, han brugte, men kun ned-